

Sanje iz leta 1914.

† Materi in † bratu.

Po planinski senožeti
grem, ne morem si verjeti:
nič ne mislim, kam stezà me pelje,
in srce ne ene nima želje.

Pred menoj pa za ovinek
gre ženica in z njo sinek;
rad bi ju dohitel, pa me noga
ne uboga.

Gledam ju. Že sta na gori
in bleščita v svetli zori,
ko da blagoslavlja božja roka
mater in otroka.

Pridem sam na goro in obstanem
ves zavzet in se ne ganem:
pred menoj polje prostrano
in na polju ljudstvo zbrano.

Tam v ospredju je Sodnik v ornatu,
ves blesti ko v samem zlatu,
a iz dlani ko z demanti posejani
mu bleščita rani.

V prsih mi postaja tesno:
gledam in bi rad na desno,
kjer z obrazov vsem žari veselje —
toda le v ospredju še vrzel je.

»O Marija, ti Devica,
bodi zdaj mi pomočnica!«
vzdihnem, in že čudna sila
me v ospredje je vodila.

Ko sem se ozrl v Sodnika,
bil sem živa trepetlika.
»Ta pa je Lovrenčič!« dé mi,
in jaz čakam v grozi nemi,

kaj bo s sodbo. Pa me vpraša
milo, ko da oče se oglašà:
»Ali peš prišel si gori, ali
so te pripeljali?«

»Peš,« odvrnem, in veselo
mi srce je že drhtelo —
pa so vrabci zavreščali
in na zemljo me speljali!

Jos. Lovrenčič.

Roža Marija.

Iz „Mystica Montium“.

Marija je na Sveto goro šla
v pretežkem času svojih dni
in je omagala sredi poti
Roža Marija.

In je stopila s steze v stran
in je na skali počivala,
bridke solze prelivala
Roža Marija.

In skala skala ni bilà,
se vdala je ko sedež žameten,
na njem je zasnula blažen sen
Roža Marija.

So se nebeške zvezde čudile,
še bolj se je čudil beli dan,
ko se zbudila je iz sanj
Roža Marija.

V rokah je držala Jezusa,
svojega sinu Jezusa,
in milo ga je pogledala
Roža Marija.

»Poglej, moj ljubi sin, ta svet,
tu si počival z mano vred!«
je rekla in še pristavila
Roža Marija:

»Kaj te prosim, ljubi moj sin,
kaj boš dal temu kraju v spomin?«
»Dal mu bom en lep spomin,
Roža Marija!

Skala, skala usmiljena
do konca dni bo pričala,
kje si z mano počivala,
Roža Marija!

In ženam, ki pojdejo tod
in se te bodo spomnile,
vse želje se bodo spolnile,
Roža Marija!

Vse želje se jim bodo spolnile
in dal jim bom en lahek porod
in blagoslovil bom njihov rod,
Roža Marija!« — —

Marija, ki si na Sveto goro šla,
v pretežkem času se na nas ozri
in reši nas sužnjih dni,
Roža Marija!

Jos. Lovrenčič.